

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **MARPO s.r.o.**, IČ 41033078, se sídlem 28. října 66/201, Ostrava, zast. Mgr. Pavlem Bobkem, advokátem se sídlem Pařížská 21, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2024, č. j. 18599/24/5200-11432-711778, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 6. 2026, č. j. 22 Af 24/2024 - 59,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj rozhodnutím ze dne 15. 11. 2018, č. j. 3740841/18/3203-50524-809835 (dále jen „dodatečný platební výměr“) žalobkyni doměřil daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období kalendářního roku 2013 a stanovil penále z doměřené daně.

[2] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím částečně změnil dodatečný platební výměr.

[3] Krajský soud v Ostravě následně shora uvedeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl žalobu žalobkyně, kterou se domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní brojí proti napadenému rozsudku včasnou kasační stížností.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. 6. 2026, č. j. 3 Afs 97/2026 - 11, stěžovatelku mimo jiné vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

[6] Shora označené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatelky dne 29. 6. 2026. Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovatelce běžet dne 30. 6. 2026 a uplynula dne 14. 7. 2026. Stěžovatelka však ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradila.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.*

[8] Jelikož stěžovatelka ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatila, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. září 2026

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu